

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر تعهد بر تعاملات زناشویی و توانایی حل مساله در زوجین

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی علمی، پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

روزبه ترکمان - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد کرج، واحد علوم و تحقیقات

حسن رفعتی شالدهی - عضو هیئت علمی، گروه روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد کرج، واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی درمان مبتنی بر تعهد بر تعاملات زناشویی و توانایی حل مساله زوجین بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره و روان درمانی شهر ادریبل در سال 1397 بودند. نمونه پژوهش حاضر شامل 40 نفر (گروه آزمایش 20 نفر و کنترل 20 نفر) بودند که به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های کیفیت روابط (پیرس و همکاران، 1991) و حل مساله (هینر و پترسون، 1982) استفاده شد. گروه آزمایش 8 جلسه 90 دقیقه ای درمان مبتنی بر تعهد براساس الگوی های نظری تعهد زناشویی (جانسون و همکاران، 1999) دریافت کردند. اما گروه کنترل بدون مداخله باقی ماند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تحلیل کواریانس چندمتغیره (MANCOVA) استفاده شد. که برای این منظور از نرم افزار آماری SPSS بهره گرفته شد. نتایج نشان داد که درمان مبتنی بر تعهد بر تعاملات زناشویی و مولفه های آن (حمایت اجتماعی، تعارض میان فردی و عمق رابطه) و بهبود توانایی حل مسئله و تعاملات زناشویی و مولفه های آن تاثیر معنادار داشت $P < 0/01$ با توجه به نتایج به دست آمده میتوان بیان کرد این آموزش میتواند به عنوان گزینه مطلوب درمانی برای بهبود تعاملات زناشویی و حل مساله در کنار مداخلات درمانی دیگر مورد توجه باشد.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر تعهد، تعاملات زناشویی، توانایی حل مساله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036110>

